

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ (1)

آنانکه نامعتقد شدند و باز داشتند از راه خدا، نابود کرد (خدا) اعمال ایشان را. (1)

و الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ ءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيَّا مُحَمَّدٍ وَ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ أَصْلَحَ بِأَلْفِهِمْ (2)

و آنانکه ایمان آوردند و کردند کار های شائسته و ایمان آوردند به آنچه فرو فرستاده شده بر محمد (ص) و آن است حق از جانب پروردگار ایشان، دور ساخت خدا از ایشان بدی های ایشان را و درست کرد حال ایشان را. (2)

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبُطْلَ وَ أَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ (3)

این است به سبب آنکه آنانکه نامعتقد شدند پیروی کردند بیهوده را و آنکه آنانکه ایمان آوردند پیروی کردند حق را از جانب پروردگار ایشان. همچنین می زند خدا برای مردم مثال های ایشان را. (3)

فَإِذَا لَقِيْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ حَتَّىٰ - إِذَا أَتَخْتَمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَ إِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَأنتَصَرَ مِنْهُمْ وَ لَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ (4)

پس وقتیکه (در میدان جنگ) رو به رو شدید آنان را که نامعتقد شدند پس زدن گردن ها تا اینکه وقتیکه شکست دادید ایشان را پس محکم ببندید بند ها (ریسمان ها و تناب ها) را پس آنگاه یا وقت منت گذاری بعد و یا مالی به عوض گرفتن است تا اینکه بنهد جنگ سلاح های خود را. این است (حکم)، و اگر بخواهد خدا البته انتقام می گرفت از ایشان ولیکن تا بیازماید بعضی شما را با بعضی. و آنانکه کشته شدند در راه خدا پس هرگز نابود نمی کند خدا اعمال ایشان را. (4)

سَيَهْدِيهِمْ وَ يُضِلُّ بِأَلْفِهِمْ (5)

به زودی راه می نماید ایشان را و اصلاح می کند حال ایشان را. (5)

وَ يُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَافًا لَهُمْ (6)

و در می آورد ایشان را در بهشتی که شناسا ساخته است آن را برای ایشان. (6)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّصِرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (7)

ای آنانی که ایمان آوردید اگر یاری دهید خدا را یاری می کند شما را و استوار می سازد قدم های شما را. (7)

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ (8)

و آنانکه نامعتقد شدند پس هلاکت است برای ایشان و نابود کرد (خدا) اعمال ایشان را. (8)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (9)

این به سبب آنکه ایشان نپسندیدند آنچه فرو فرستاد خدا پس برباد ساخت اعمال ایشان را. (9)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ صُلَى وَ لِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا (10)

آیا پس نکردند سیر در زمین پس ببینند چگونه شد سرانجام آنان از پیش ایشان؟ بربادی انداخت خدا بر ایشان؛ و برای نامعتقدان است مانند این ها. (10)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ أَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ (11)

این به سبب آنکه خدا سرپرست و یار آنان است که ایمان آوردند و آنکه نامعتقدان را نیست سرپرست و یاری برای ایشان. (11)

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ صُلَى وَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَ يَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَ النَّارُ مَثْوَى لَهُمْ (12)

هرآینه خدا در می آورد آنان را که ایمان آوردند و کردند کار های شائسته در بوستان های که می رود از زیر آنها جوی ها؛ و آنانکه نامعتقد شدند بهره می گیرند و می خورند چنانکه می خورند چهارپایان و آتش است جایگاه برای ایشان. (12)

وَ كَأَيُّ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ (13)

و چه بسا از شهری که آن زیاده تر بود در قوت از شهر تو آنکه بیرون کرد ترا، هلاک ساختیم ما ایشان را پس نبود یاری دهنده برای ایشان. (13)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زَيَّنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ وَ اتَّبَعُوهُ أَهْوَاءَهُمْ (14)

آیا پس کسی که است بر طریقه روشن از جانب پروردگار خود باشد مانند کسی که آراسته شده است برای او بدی عمل او و پیروی کردند آرزو های شان را؟ (14)

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّم يَتَغَيَّر طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّرَابِ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُل الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ (15)

وصف بهشت آنکه وعده داده شده پرهیزگاران را؛ در آن جوی ها از آب غیر بدبوئی و آلوده گی و جوی ها از شیر که نکرده تغیر مزه آن و جوی ها از شراب، لذتی برای نوشنده گان و جوی ها از عسل صاف کرده شده؛ و برای ایشان در بهشت از هر نوع میوه و آمرزش از جانب پروردگار ایشان؛ مانند آنکه او همیشه در آتش است و نوشانیده شوند آب داغی پس پاره، پاره کرد روده های ایشان را؟ (15)

و مِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَاءً أُولَىٰ إِلَيْكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ اتَّبَعُوهُ أَهْوَاءَهُمْ (16)

و از ایشان کسی است که گوش می نهد به سوی تا اینکه وقتیکه بیرون رفتند از نزد تو گفتند برای آنانکه داده شده اند دانش: چه چیز گفت (پیغمبر) الحال. آنها آنانند که مهر نهاد خدا بر دل های ایشان و پیروی کردند آرزو های شان را. (16)

و الَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَ ءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ (17)

و آنانکه راه یاب شدند زیاده کرد ایشان را (خدا) هدایت و داد ایشان را پرهیزگاری ایشان را. (17)

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ (18)

پس آیا انتظار می کشند مگر قیامت را آنکه می آید به ایشان ناگهانی؟؛ پس به یقین آمد علایم آن. پس چگونه باشد برای ایشان وقتیکه آمد (قیامت) به ایشان، پند گرفتن ایشان؟ (18)

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبُكُمْ وَ مَتَّوِّكُكُمْ

(19)

پس بدان آنکه نیست هیچ معبودی مگر خدا و آمرزش بخواه برای گناه های خود و برای مردان ایمان آورنده و برای زنان ایمان آورنده؛ و خدا می داند رفت و آمد شما را و جای ماندن شما را. (19)

و يَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ لَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ مِّنْ رَبِّكَ فَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةً مُحْكَمَةً وَ ذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالَ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ مَنِي فَأُولَئِكَ لَهُمْ (20)

و می گویند آنانکه ایمان آوردند: چرا نشد فرو فرستاده سوره ئی؟! پس وقتیکه فرو فرستاده شد سوره واضح و یاد کرده شد در آن جنگ، ببینی آنان را که در دل های شان بیماری است، می بینند به سوی تو نگاه بیهوشی بر او از مرک؛ پس مناسب تر است برای ایشان: (20)

طَاعَةٌ وَ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ (21)

فرمانبرداری و سخن گفتن نیکو. پس وقتیکه اراده کرده شد کار پس اگر راستی کردند خدا را البته بودی بهتر برای ایشان. (21)

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَ تَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ (22)

پس آیا توقع جز این دارید که اگر صلاحیت داده شوید آنکه فساد کنید در زمین و قطع خویشاوندی خویش نمائید؟ (22)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَ أَعَمَّى أَمْ أَبْصَرَ لَهُمْ (23)

آنها آنانند: نفرین کرد ایشان را خدا پس کر کرد ایشان را و کور کرد چشم های ایشان را. (23)

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْءَانَ أَمْ عَلَى قُلُوبِ أَفْقَالِهَا (24)

آیا پس نمی کنند به دقت تفکر در باره قرآن یا بر دل ها است قفل های دل ها؟ (24)

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَ أَمَلَىٰ لَهُمْ (25)

هرآئینه آنانکه برگشتند بر پشت های خود از بعد آنچه روشن شد برای ایشان هدایت، شیطان

تشویق کرد برای ایشان و پُر ساخت امید برای ایشان. (25)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ **مِ** وَ اللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ (26)

این به سبب آن است که ایشان گفتند برای آنانکه نپسندیدند آنچه فرو فرستاد خدا: فرمانبرداری شما خواهیم کرد در بعضی کار؛ و خدا می داند سیر های ایشان را. (26)

فَكَيفَ إِذَا تَوَفَّيْتُهُمُ الْمَلَىٰ-نِكَةٌ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَ أَدْبَرَ لَهُمْ (27)

پس چگونه باشد (حال) وقتیکه می میراند ایشان را فرشته گان، می زنند روی های ایشان را و پشت های ایشان را؟! (27)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَ كَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (28)

این به سبب آنکه ایشان پیروی کردند آنچه که به خشم آورد خدا را و نپسندیدند خوشنودی او را پس برباد ساخت (خدا) اعمال ایشان را. (28)

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْعَانَهُمْ (29)

یا پنداشتند آنانکه در دل های ایشان بیماری است آنکه هرگز ظاهر نمی سازد خدا کینه های شدید (بر ضد اسلام) ایشان را. (29)

وَ لَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَاعْرِفَهُمْ بِسِيمَاهُمْ، وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ، وَ اللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ (30)

و اگر می خواستیم ما البته می نمودیم ما به تو ایشان را پس البته می شناختی ایشان را به چهره های ایشان. و البته بشناسی ایشان را در شیوه سخن. و خدا می داند اعمال شما را.

(30)

وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ الصَّادِقِينَ وَ نَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ (31)

و البته بیازمائیم ما شما را تا اینکه آشکار شود مجاهدین از شما و شکیبایان و بیازمائیم احوال شما را. (31)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ شَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَ سَيَحْبِطُ أَعْمَالُهُمْ (32)

هرآئینه آنانکه نامعتقد شدند و باز داشتند از راه خدا و مخالفت کردند پیغمبر را از بعد آنچه واضح شد برای ایشان هدایت هرگز نمی رسانند زیان خدا را چیزی و به زودی برباد می

کند (خدا) اعمال ایشان را. (32)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ لَا تُبْطِلُوا ءَعْمَالَكُمْ (33)

ای آنانکه ایمان آوردید فرمانبرداری کنید خدا را و فرمانبرداری کنید پیغمبر را و نسازید بیهوده اعمال خود را. (33)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَ هُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ (34)

هر آئینه آنانکه نامعتقد شدند و باز داشتند از راه خدا باز مردند و ایشان نامعتقدان بودند پس هرگز نمی آمرزد خدا برای ایشان. (34)

فَلَا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَ أَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَ اللَّهُ مَعَكُمْ وَ لَن يَتْرُكَنَّكُمْ ءَعْمَالَكُمْ (35)

پس نکنید سستی و بخوانید به سوی صلح و شما هستید برتر و غالب و خدا همراه شما است و هرگز نمی کاهد (ثواب) اعمال شما را. (35)

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ وَ إِن تُوْمِنُوا وَ تَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَ لَا يَسْئَلْكُمْ ءَمْوَالَكُمْ (36)

جز این نیست که زنده گانی دنیا بازی است و سرگرمی. و اگر ایمان آورید و پرهیزگاری کنید می دهد شما را مزد های شما را و نمی طلبد از شما دارائی شما را. (36)

إِن يَسْئَلْكُمْوَهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَ يُخْرِجْ أَضْعَانَكُمْ (37)

اگر بطلبد از شما آنها را پس اصرار کند شما را، بخل کنید و آشکار می سازد کینه های شما را. (37)

هَآءَ أَنْتُمْ هِيَ ءِوْءَاءٌ تَدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَّن يَبْخُلُ ءَمْسِي وَ مَن يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ءِ وَ اللَّهُ الْغَنِيُّ وَ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ ءِ وَ إِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا ءَمَنًا لَّكُمْ (38)

این جا شما اینان که دعوت می شوید تا خرج کنید در راه خدا پس از شما کسی است که بخل می کند و کسی که بخل می کند جز این نیست که بخل می کند از نفس خود. و خدا توانگر است و شما محتاجان. و اگر رو گردان شوید عوض می کند خدا قومی را غیر شما باز نباشند آنها مانند شما. (38)